

32003R1783

L 270/70

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2003 10 21

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1783/2003

2003 m. rugsėjo 29 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Europos Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Norint pasiekti Sutarties 33 straipsnyje nustatytą bendros žemės ūkio politikos tikslą, reikia sustiprinti kaimo plėtros politiką, išplečiant Reglamente (EB) Nr. 1257/1999 ⁽⁴⁾ numatytas lydimąsias priemones.
- (2) Jaunieji ūkininkai yra vienas svarbiausių kaimo vietovių plėtros veiksnių, parama šiai ūkininkų grupei turėtų būti laikoma prioritetine. Siekiant, kad jaunesiems ūkininkams būtų lengviau įsisteigti ir struktūriškai pertvarkyti savo ūkius, būtina sustiprinti jau teikiamą konkrečią paramą.
- (3) Reikėtų skatinti žemės ūkio sektoriuje sparčiau įgyvendinti griežtus standartus, pagrįstus Bendrijos teisės aktais, susijusiais su aplinka, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata, gyvūnų gerove ir darbo sauga. Šiais standartais ūkininkams gali būti nustatyti nauji įsipareigojimai, dėl kurių jie gali netekti pajamų arba patirti papildomų išlaidų. Ūkininkams turėtų būti skiriama laikina ir mažėjanti parama, kuri padėtų jiems padengti dalį su tokių standartų įgyvendinimu susijusių išlaidų.

(4) Įvedus „atitikties standartams“ priemonę, šiuo metu Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 numatyta parama ūkininkams už apribojimus ūkininkauti vietovėse, kurioms taikomi aplinkosaugos apribojimai, nuo šiol skiriama ir už apribojimus, kylančius iš 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽⁵⁾ ir 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos įgyvendinimo ⁽⁶⁾. Todėl tam tikromis aplinkybėmis gali būti siūlomas didesnis paramos lygis, o 10 % vietovės apribojimas bus taikomas tik toms priemonėms, kurios yra skirtos konkrečių trūkumų turinčioms vietovėms.

(5) 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesiogines paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams ⁽⁷⁾, numatytos ūkių konsultavimo sistemos turi nurodyti ir pasiūlyti, kaip reikėtų patobulinti dabartinę veiklą, susijusią su teisės aktų nustatytais aplinkos, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos ir gyvūnų gerovės standartais. Parama ūkininkams turėtų būti teikiama išlaidoms už šias konsultacines paslaugas padengti.

(6) Ūkininkai turėtų būti skatinami priimti griežtus gyvūnų gerovės standartus. Reglamente (EB) Nr. 1257/1999 agrarinės aplinkosaugos skyriaus taikymo sritį reikėtų išplėsti, numatant skirti paramą tiems ūkininkams, kurie įsipareigoja priimti griežtesnius gyvulininkystės standartus nei būtiniausi standartai, kuriuos numato teisės aktai.

(7) Patirtis rodo, kad reikia išplėsti instrumentų, skirtų kaimo plėtros politikoje numatytai maisto kokybei gerinti, apimtį.

(8) Reikėtų skatinti ūkininkus dalyvauti Bendrijos arba nacionalinėse maisto kokybės schemose. Dėl dalyvavimo tokiose schemose gali atsirasti papildomų išlaidų ir kilti papildomų įsipareigojimų, kuriuos reikia kompensuoti. Ūkininkams, dalyvaujantiems tokiose schemose, turėtų būti teikiama laikina parama.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 5 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 208, 2003 9 3, p. 64.

⁽³⁾ 2003 m. liepos 2 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

⁽⁵⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽⁶⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/62/EB (OL L 305, 1997 11 8, p. 42).

⁽⁷⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

- (9) Būtina vartotojams suteikti daugiau informacijos apie produktus, pagamintus pagal Bendrijos arba nacionalines maisto kokybės schemas, ir apie šių produktų specifikacijas. Reikėtų numatyti paramą gamintojų grupėms už informacijos vartotojams teikimą ir produktų, tiekiamų pagal valstybių narių remiamas schemas, reklamą pagal kaimo plėtros planus.
- (15) Atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

- (10) Įvedant naujas lydimąsias priemones reikia išaiškinti tam tikras esamas nuostatas. Šie paaiškinimai yra daugiausia susiję su investicijomis į žemės ūkio valdas ir su finansinėmis nuostatomis.

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 iš dalies keičiamas taip:

- (11) Atsižvelgiant į tai, kad maisto perdirbimo srityje svarbu skatinti naujoves, šiuo metu galiojantis Reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais gerinimo skyrius turėtų būti išplėstas, siekiant jame numatyti paramą už novatoriškų metodų maisto perdirbimo srityje kūrimą.

- 1) Dabartinis 5 straipsnio tekstas tampa 1 dalimi, o straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„2. Paramos investicijoms reikalavimai, nustatyti 1 dalyje, turi būti įvykdyti tuo metu, kai bus priimtas atskiras sprendimas dėl paramos skyrimo.

3. Jeigu investuojama siekiant atitikti naujai nustatytus būtiniausias aplinkos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus, parama gali būti skiriama tam, kad būtų laikomasi naujųjų standartų. Tokiais atvejais ūkininkams gali būti pratęstas laikotarpis, per kurį jie turi atitikti šiuos būtiniausias standartus, jeigu konkrečioms problemoms, susijusioms su atitiktimi šioms standartams, išspręsti reikia laiko. Ūkininkas reikiamus standartus turi atitikti iki investicinio laikotarpio pabaigos.“;

- (12) Minėtasis skyrius nustato reikalavimus paramai už investicijas, skirtas žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais gerinimui, įskaitant reikalavimus, kad tokią paramą gaunančios įmonės turi atitikti būtiniausias aplinkos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus. Atsižvelgiant į tai, kad smulkieji perdirbėjai gali kartais susidurti su dėl jų atitikties standartams išskylančiais sunkumais, valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė smulkiesiems perdirbėjams dėl investicijų atitikimo reikalavimams pratęsti laikotarpį, per kurį jie turi atitikti naujai nustatytus aplinkos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus.

- 2) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 7 straipsnio antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Bendra paramos suma, išreikšta reikalavimus atitinkančių investicijų apimties procentais, gali būti ne didesnė kaip 40 % ir 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse.“

- b) įrašoma ši pastraipa:

„Jeigu investuoja jauni ūkininkai, minimi šio reglamento II skyriuje, ne ilgiau nei penkerius metus nuo įsikūrimo parama mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse gali siekti ne daugiau kaip 50 % ir 60 %. Įsikurdamas ūkininkas turi atitikti 8 straipsnio 1 dalies pirmojoje įtraukoje nustatytą amžiaus reikalavimą.“;

- (13) Būtina padidinti ekologinę ir socialinę valstybei priklausančių miškų vertę; parama šiuo tikslu atliekamoms investicijoms turėtų būti numatyta, neįtraukiant į ją paramos už priemones, kurios gerina ekonominę tokių miškų panaudojimą.

- 3) 8 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įsikūrimo pagalbą gali sudaryti:

- a) vienkartinė priemoka, kurios didžiausia skirtina suma yra nustatyta priede; ir

- b) įsikūrimo sąnaudoms padengti paimtų paskolų palūkanų subsidija; palūkanų subsidijos kapitalizuota vertė negali būti didesnė už priemokos vertę.

- (14) Patirtis įgyvendinant 2000–2006 m. kaimo plėtros programavimą parodė, kad reikia išaiškinti ir supaprastinti tam tikrus Reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 nuostatas ir suderinti tam tikrus pagalbos lygius. Tokie išaiškinimai ir suderinimai daugiausia yra susiję su paramos mažiau palankioms vietovėms ir vietovėms su aplinkosaugos apribojimais, paramos mokymui, miškininkystei ir kaimo vietovių pertvarkymui bei plėtros skatinimui taikymo sritimi ir išsamiu turiniu.

Parama, didesnė už a punkte nurodytą sumą, tačiau ne didesnė nei 30 000 EUR, gali būti skiriama jauniems ūkininkams, kurie trejus metus po įsikūrimo naudojami ūkių konsultavimo paslaugomis, kurios yra susijusios su jų įsikūrimu.“;

- 4) 9 straipsnio antrosios dalies pirmoji įtrauka pakeičiama taip:

„— rengti ūkininkus ir kitus žemės ūkio veikla užsiimančius asmenis kokybiškai perorientuoti gamybą, taikyti su kraštovaizdžio išsaugojimu ir gerinimu suderinamą gamybos veiklą, laikytis aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartų bei įgyti įgūdžius, reikalingus ekonomiškai gyvybingam ūkiui vadovauti, ir“;

- 5) 15 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Kompensacinės išmokos, didesnės už šį maksimalų dydį, gali būti skiriamos tuo atveju, jeigu visų atitinkamo programavimo lygiu skiriamų kompensacinių išmokų sumos vidurkis yra ne didesnis už maksimalų kompensuojamų išmokų dydį. Valstybės narės sumos vidurkiui apskaičiuoti gali pateikti keleto regioninių programų derinį. Tačiau susiklosčius tinkamai pateisinamoms objektyvioms aplinkybėms, vidurkis gali būti padidintas iki didžiausio priede nustatyto sumos vidurkio.“

- 6) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 16 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Išmokos kompensuoti padarytas išlaidas ir prarastas pajamas gali būti skiriamos ūkininkams, kuriems vietovėse su aplinkosaugos apribojimais taikomi žemės ūkio paskirties apribojimai, atsirandantys dėl Direktyvų 79/409/EEB (*) ir 92/43/EEB (**) įgyvendinimo, tik tuo atveju, jeigu tokios išmokos yra būtinos konkrečioms dėl šių direktyvų taikymo atsirandančioms problemoms spręsti.

(*) OL L 103, 1979 4 25, p. 1. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 6, p. 36).

(**) OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/62/EB (OL L 305, 1997 11 8, p. 42).“

- b) 16 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Maksimali skirtinos Bendrijos paramos suma yra nustatyta priede. Tinkamai pagrįstais atvejais, atsižvelgus į konkrečias problemas, ši suma gali būti padidinta.

Parama, didesnė už šią maksimalią sumą, gali būti teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus nuo tos dienos, kai pagal Bendrijos teisės aktus naujus apribojimus nustatanti nuostata tampa privaloma. Ši parama skiriama kasmet, mažėjančia tvarka ir neviršija priede nustatytos sumos.“;

- 7) Dabartinis 20 straipsnio tekstas tampa 1 dalimi, o straipsnis papildomas šia dalimi:

„2. 1 dalyje nurodytos vietovės negali būti didesnės kaip 10 % atitinkamos valstybės narės ploto.“;

- 8) 21 straipsnis išbraukiamas;

- 9) po II antraštinės dalies V skyriaus įterpiamas šis skyrius:

„Va SKYRIUS

ATITIKTIS STANDARTAMS

21a straipsnis

Parama, skirta padėti ūkininkams prisitaikyti prie Bendrijos teisės aktais pagrįstų griežtų standartų, priimtų aplinkos, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, gyvūnų gerovės ir darbo saugos srityse, padeda pasiekti šiuos tikslus:

- a) valstybės narės greičiau įgyvendins griežtus Bendrijos standartus;

- b) šių standartų laikysis ūkininkai;

- c) ūkininkai pasinaudos ūkių konsultavimo paslaugomis, kaip numato 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas tam tikrų kultūrų augintojams (*), įvertindami ūkininkavimo veiklos rezultatus ir nustatydami, kaip reikėtų patobulinti tame reglamente nurodytus teisės aktų nustatytus valdymo reikalavimus.

(*) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

21b straipsnis

1. Laikina parama, skirta daliai patirtų išlaidų ir prarastų pajamų padengti, gali būti skiriama ūkininkams, kurie turi taikyti griežtus, Bendrijos teisės aktais pagrįstus ir naujai nacionalinės teisės aktuose nustatytus standartus.

Valstybėse narėse, taikančiose 16 straipsnį, parama pagal šį skyrių ūkininkams neskiriama, siekiant, kad būtų taikomi 16 straipsnyje nurodyti Bendrijos teisės aktais pagrįsti standartai.

2. Parama gali būti skiriama ne ilgiau kaip penkerius metus nuo tos dienos, kai standartas tampa privalomas pagal Bendrijos teisės aktus.

Standartas atitinka paramos skyrimo reikalavimus, jeigu juo nustatomi nauji ūkininkavimo veiklos išsipareigojimai ar apribojimai, kurie turi didelės įtakos tipinėms ūkio veiklos sąnaudoms ir yra taikomi dideliame ūkininkų skaičiui.

Direktyvose, kurių galutinis įgyvendinimo terminas jau praėjo ir kurių valstybės narės dar nesugebėjo teisingai įgyvendinti, numatyta parama nuo 2003 m. spalio 25 d. skiriama ne ilgiau kaip penkerius metus.

3. Parama neskiriama, jeigu standartas netaikomas todėl, kad paraišką padavęs ūkininkas nesilaiko į nacionalinės teisės aktus perkeltų standartų.

21c straipsnis

1. Parama skiriama kasmet vienodo dydžio pagalbos forma, lygiomis dalimis, ir jos dydis mažėja. Valstybės narės išmokos lygį pagal kiekvieną standartą derina su išsipareigojimų, susijusių su šio standarto taikymu, lygiu. Išmokos lygis nustatomas taip, kad kompensacijos dydis nebūtų per didelis. Nustatant metinės paramos dydį, į sąnaudas, susijusias su investicijomis, neatsižvelgiama.

2. Maksimali ūkiui skirtinos metinės paramos suma yra nustatyta priede.

21d straipsnis

1. Parama gali būti skiriama ūkininkams, siekiant jiems padėti padengti išlaidas, susijusias su naudojimosi ūkių konsultavimo paslaugomis, kuriomis nustatomi ir, jeigu reikia, siūlomi patobulinimai, susiję su ūkininkų taikomais, teisės aktų nustatytais aplinkos apsaugos, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos ir gyvūnų gerovės standartais.

2. Ūkių konsultavimo paslaugos, už kurias gali būti skiriama parama, atitinka Reglamento (EB) 1782/2003 II antraštinės dalies III skyrių ir jį įgyvendinant priimtas nuostatas.

3. Bendra paramos už naudojimąsi 1 dalyje nurodytomis konsultavimo paslaugomis suma negali būti didesnė kaip 80 % reikalavimus atitinkančių sąnaudų, neviršijant priede nustatytos maksimalios skirtinos sumos.“;

10) VI skyrius pakeičiamas taip:

„VI SKYRIUS

AGRARINĖ APLINKOSAUGA IR GYVŪNŲ GEROVĖ

22 straipsnis

Parama žemės ūkio gamybos metodams, skirtiems aplinkai apsaugoti, kaimo vietovėms išsaugoti (agrarinė aplinkosauga) arba pagerinti gyvūnų gerovės sąlygas, padeda siekti Bendrijos žemės ūkio, aplinkos ir ūkio gyvūnų gerovės politikos tikslų.

Ši parama skatina:

- a) būdus, kad žemės ūkio paskirties žemės naudojimas būtų suderintas su aplinkos, kraštovaizdžio ir jo ypatumų, gamtos išteklių, dirvožemio ir genetinės įvairovės apsauga bei jos gerinimu;
- b) intensyvesnį ūkininkavimą aplinkai palankiu būdu ir mažai naudojamų ganyklų sistemų valdymą;
- c) didelę gamtinę vertę turinčios dirbamos žemės ūkio aplinkos, kuriai yra iškilusi grėsmė, išsaugojimą;
- d) kraštovaizdžio ir istorinių ypatumų išsaugojimą žemės ūkio paskirties žemėje;
- e) taikyti aplinkos planavimą ūkininkavimo praktikoje;
- f) gerinti gyvūnų gerovės sąlygas.

23 straipsnis

1. Parama skiriama ūkininkams, kurie ne mažiau kaip penkeriems metams prisiima agrarinės aplinkosaugos arba gyvūnų gerovės išsipareigojimus. Prereikūs tam tikriems išsipareigojimams, atsižvelgiant į jų poveikį aplinkai ir gyvūnų gerovei, nustatomas ilgesnis laikotarpis.

2. Agrarinės aplinkosaugos ir gyvūnų gerovės išsipareigojimai numato daugiau nei įprastos gero ūkininkavimo praktikos, įskaitant gerą gyvulininkystės praktiką, taikymą.

Jie numato paslaugas, kurios nėra numatytos kitomis paramos priemonėmis, tokiomis kaip rinkos rėmimas arba kompensacinės išmokos.

24 straipsnis

1. Parama prisiimantiems agrarinės aplinkosaugos ir gyvūnų gerovės išpareigojimus skiriama kasmet ir apskaičiuojama remiantis:

- a) prarastomis pajamomis;
- b) papildomomis sąnaudomis, kurios atsiranda dėl prisiimto išpareigojimo; ir
- c) būtinybe suteikti paskatą.

Apskaičiuojant metinės paramos dydį į sąnaudas, susijusias su investicijomis, neatsižvelgiama. Apskaičiuojant metinės paramos dydį gali būti atsižvelgiama į nerentabilių investicijų, kurios būtinos išpareigojimams vykdyti, sąnaudas.

2. Maksimalios metinės Bendrijos skirtinos paramos sumos yra nustatytos šio reglamento priede. Jeigu parama apskaičiuojama pagal valdos plotą, šios sumos grindžiamos tuo valdos plotu, kuriam taikomi agrarinės aplinkosaugos išpareigojimai.“;

11) Po II antraštinės dalies VI skyriaus įterpiamas šis skyrius:

„VIa SKYRIUS

MAISTO KOKYBĖ*24a straipsnis*

Parama žemės ūkio gamybos metodams, skirtiems žemės ūkio produktų kokybei pagerinti, ir šių produktų propagavimui, padeda pasiekti šiuos tikslus:

- a) garantuoti vartotojams produkto arba gamybos proceso kokybę, ūkininkams dalyvaujant 24b straipsnyje apibrėžtose maisto kokybės schemose;
- b) padidinti pirminių žemės ūkio produktų vertę ir išplėsti rinkos galimybes;
- c) suteikti vartotojams daugiau informacijos apie tokių produktų egzistavimą ir jų specifikacijas.

24b straipsnis

1. Parama skiriama ūkininkams, kurie savo noru dalyvauja Bendrijos arba nacionalinėse maisto kokybės schemose, kurios nustato konkrečius Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų, išskyrus žuvininkystės produktus, gamybos reikalavimus, ir kurios atitinka šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

Parama skiriama tik už žmonėms vartoti skirtus produktus.

2. Paramos skyrimo reikalavimus atitinka Bendrijos kokybės schemos, numatytos toliau išvardytuose reglamentuose ir nuostatose:

- a) 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (*);
- b) 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2082/92 dėl žemės ūkio ir maisto produktų specifinių savybių sertifikatų (**);
- c) 1991 m. birželio 24 d. Tarybos Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų (**);
- d) VI antraštinėje dalyje dėl rūšinio vyno, pagaminto regionuose, nurodytuose 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (***).

3. Valstybių narių pripažintos maisto kokybės schemos atitinka paramos skyrimo reikalavimus, jeigu jos atitinka a–e punktuose nustatytus kriterijus:

- a) galutinio produkto, pagaminto pagal tokias schemas, specifiškumas kyla iš išsamių išpareigojimų dėl ūkininkavimo metodų, kurie garantuoja:
 - i) konkrečias savybes, įskaitant gamybos procesą; arba
 - ii) tokią galutinio produkto kokybę, kuri labai pranoksta komercinius produktų standartus, reglamentuojančius visuomenės, gyvūnų ar augalų sveikatą, gyvūnų gerovę arba aplinkosaugą;
- b) kad schemose yra nurodytos privalomos produktų specifikacijos, o atitiktį šioms specifikacijoms tikrina nepriklausoma kontrolės įstaiga;
- c) kad schemos yra prieinamos visiems gamintojams;
- d) kad schemos yra skaidrios ir užtikrina visišką produktų atsekamumą;
- e) kad schemos atitinka esamas ir numatomas rinkos galimybes.

4. Schemos, kurių vienintelis tikslas yra numatyti aukštesnį privalomų standartų laikymosi kontrolės pagal Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus lygį, neatitinka reikalavimų paramai gauti.

(*) OL L 208, 1992 7 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

(**) OL L 208, 1992 7 27, p. 9. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

(***) OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

(****) OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.

24c straipsnis

1. Parama mokama kaip metinė skatinamoji išmoka ir yra ne didesnė kaip priede nustatyta maksimali ūkiui skirtina suma. Išmokos sumos lygis nustatomas atsižvelgiant į nustatytų sąnaudų, susijusių su dalyvavimu remiamose schemose, lygį, ir nustatomas taip, kad kompensacija nebūtų per didelė.

2. Parama teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus.

24d straipsnis

1. Parama skiriama gamintojų grupėms už veiklą, skirtą teikti informaciją vartotojams apie žemės ūkio produktus arba maisto produktus, nurodytus 24b straipsnyje apibūdintose Bendrijos ar nacionalinėse maisto kokybės schemose, kurias pagal 24a, 24b ir 24c straipsnius remti pasirinko valstybė narė, ir šiuos produktus propaguoti.

2. Parama apima informacijos teikimo, propagavimo ir reklamos veiklą.

3. Bendra paramos suma negali būti didesnė nei 70 % reikalavimus atitinkančių veiklos sąnaudų.“

12) 25 straipsnio 2 dalies ketvirtoji įtrauka pakeičiama taip:

„— kurti ir taikyti naujas technologijas,“;

13) 26 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jeigu investuojama siekiant atitikti naujai nustatytus būtiniausias aplinkos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus, parama gali būti skiriama tam, kad būtų laikomasi naujųjų standartų. Tokiais atvejais smulkiesiems perdirbėjams gali būti pratęstas laikotarpis, per kurį jie turi atitikti šiuos būtiniausias standartus, jeigu konkrečioms problemoms, su kuriomis susiduriama siekiant atitikti šiuos stan-

dartus, išspręsti reikia laiko. Investicinio laikotarpio pabaigoje smulkieji perdirbėjai turi atitikti atitinkamus standartus.“;

14) 29 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ši parama, kaip numatyta 30 ir 32 straipsniuose, skiriama tik privačių miškų ir vietovių savininkams ar jų asociacijoms, arba savivaldybėms ar jų asociacijoms. Šis apribojimas netaikomas 30 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje numatytoms priemonėms dėl investicijų į miškus, kuriomis siekiama gerokai padidinti jų ekologinę ir socialinę vertę, ir priemonėms, numatytoms 30 straipsnio 1 dalies šeštojoje įtraukoje.“;

15) 29 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Šiame skyriuje siūlomos priemonės, taikomos didelės ir vidutinės miško gaisrų rizikos grupei priskirtoms vietovėms pagal Bendrijos veiksmus dėl miškų apsaugos nuo gaisrų, turi atitikti valstybių narių šioms vietovėms nustatytus miškų apsaugos planus.“;

16) 30 straipsnio 1 dalies paskutinioji įtrauka pakeičiama taip:

„— miškų gamybos potencialo, sunaikinto stichinių nelaimių ar gaisro, atkūrimu bei atitinkamų prevencijos veiksnių įvedimu.“;

17) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Ši parama be įsisteigimo sąnaudų gali apimti:

— metinę priemonę už kiekvieną miškų apželdintos žemės hektarą, padengiant ne ilgesnio kaip penkerių metų laikotarpio priežiūros sąnaudas,

— metinę priemonę už kiekvieną hektarą ūkininkams ar jų asociacijoms, kurie dirbo žemę iki jos apželdinimo mišku, arba bet kuriam kitam privatinės teisės subjektui, padengiant prarastas pajamas dėl apželdinimo mišku, ne ilgesniam kaip 20 metų laikotarpiui.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jeigu parama skiriama žemės ūkio paskirties žemės, kuri priklauso valdžios institucijoms, apželdinimui mišku, ji apima tik įsisteigimo sąnaudas. Jeigu miškų apželdintą žemę nuomojasi privatinės teisės subjektai, gali būti skiriamos 1 dalies antroje įtraukoje nurodytos metinės priemokos.“

c) 3 dalies antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Parama už apželdinimą mišku greitai augančioms ir per trumpą laiką išauginamoms rūšims skiriama tik įsisteigimo sąnaudoms padengti.“;

18) 33 straipsnio antroji pastraipa iš dalies keičiama taip:

a) trečioji ir ketvirtoji įtraukos pakeičiamos taip:

- „— ūkių konsultavimo sistemų sukūrimas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 II antraštinės dalies III skyriuje, taip pat paramos ūkiams ir ūkių valdymo tarnybų steigimas,
- prekyba kokybiškais žemės ūkio produktais, įskaitant 24b straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų kokybės schemų sudarymą;“;

b) įrašoma ši pastraipa:

- „— vietos bendrovių vykdomas integruotų kaimo plėtros strategijų valdymas.“;

19) 34 straipsnio antroji pastraipa papildoma šiomis dviem įtraukomis:

- „— sąlygas, reglamentuojančias priemones, susijusias su standartų laikymusi (Va skyrius)
- sąlygas, reglamentuojančias priemones, susijusias su maisto kokybe (VIa skyrius)“;

20) 35 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Bendrijos parama ankstyvam išėjimui į pensiją (10, 11 ir 12 straipsniai), mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms ir vietovėms, kurioms nustatyti aplinkosaugos apribojimai (13–21 straipsniai), standartų atitikčiai (21a – 21d straipsniai), agrarinei aplinkosaugai ir gyvūnų gerovei (22, 23 ir 24 straipsniai), maisto kokybei (24a – 24d straipsniai) ir apželdinimui mišku (31 straipsnis) skiriama iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus visoje Bendrijos teritorijoje.“;

21) 37 straipsnio 3 dalies antroji įtrauka pakeičiama taip:

- „— mokslo tyrimų projektų paramos priemonėms arba priemonėms, kurios atitinka Bendrijos finansavimo reikalavimus, nustatytus 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimu 90/424/EEB dėl išlaidų veterina-

rijos srityje (*).

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.“;

22) 47 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos paskutinioji įtrauka pakeičiama taip:

- „— Bendrijos įnašas priemonėms, numatytoms šio reglamento 22–24 straipsniuose, programuoti 1 tikslo regionuose yra ne didesnis kaip 85 %, o kituose – 60 %.“;

23) 51 straipsnyje įrašoma ši dalis:

„5. Valstybės pagalba ūkininkams, prisitaikantiems prie griežtų, Bendrijos teisės aktais pagrįstų standartų aplinkos, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, gyvūnų gerovės ir darbo saugos srityse, negali būti skiriama, jeigu ji neatitinka 21a, 21b ir 21c straipsniuose numatytų reikalavimų. Tačiau ūkininkams gali būti skiriama papildoma pagalba, kuri yra didesnė nei pagal 21c straipsnį nustatytos maksimalios sumos, siekiant padėti ūkininkams laikytis nacionalinių teisės aktų nuostatų, kurios nėra numatytos Bendrijos standartuose.

Jeigu nėra priimta Bendrijos teisės aktų, valstybės pagalba ūkininkams, prisitaikantiems prie griežtų, nacionalinės teisės aktais pagrįstų standartų aplinkos, visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, gyvūnų gerovės ir darbo saugos srityse, negali būti skiriama, jeigu ji neatitinka atitinkamų 21a, 21b ir 21c straipsniuose numatytų reikalavimų. Papildoma pagalba, didesnė kaip pagal 21c straipsnį nustatyti dydžiai, gali būti skiriama, jeigu ji yra pagrįsta pagal to straipsnio 1 dalį.“;

24) Priedas pakeičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2003 m. rugsėjo 29 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
G. ALEMANNO

PRIEDAS

„PRIEDAS

DYDŽIŲ LENTELĖ

Straipsnis	Dalykas	Eurai	
8 straipsnio 2 dalis	Pagalba įsikūrimui	25 000	
12 straipsnio 1 dalis	Ankstvyvas išėjimas į pensiją	15 000 (*)	vienam ūkį perduodančiam asmeniui vieneriems metams
		150 000	bendra suma vienam ūkį perduodančiam asmeniui
		3 500	vienam darbuotojui vieneriems metams
		35 000	bendra suma vienam darbuotojui
15 straipsnio 3 dalis	Mažiausia kompensacinė išmoka	25 (**)	vienam žemės ūkio paskirties žemės hektarui
	Didžiausia kompensacinė išmoka	200	vienam žemės ūkio paskirties žemės hektarui
	Didžiausia vidutinė kompensacinė išmoka	250	vienam žemės ūkio paskirties žemės hektarui
16 straipsnis	Didžiausias mokėjimas	200	vienam hektarui
	Didžiausias pradinis mokėjimas	500	vienam hektarui
21c straipsnis	Didžiausias mokėjimas	10 000	vienam ūkiui
21d straipsnis	Ūkių konsultavimo paslaugos	1 500	už vieną konsultacinę paslaugą
24 straipsnio 2 dalis	Vienmetės kultūros	600	vienam hektarui
	Specializuotos daugiametės kultūros	900	vienam hektarui
	Kitos žemės paskirtys	450	vienam hektarui
	Vietinės veislės, kurioms gresia pavojus išnykti dėl ūkininkavimo	200 (***)	gyvulių vienetui
	Gyvūnų gerovė	500	gyvulių vienetui
24c straipsnis	Didžiausias mokėjimas	3 000	vienam ūkiui
31 straipsnio 4 dalis	Didžiausia metinė priemoka padengti pajamoms, prarastoms dėl apželdinimo mišku		
	— ūkininkams ar jų asociacijoms	725	vienam hektarui
	— visiems kitiems privatinės teisės subjektams	185	vienam hektarui
32 straipsnio 2 dalis	Mažiausias mokėjimas	40	vienam hektarui
	Didžiausias mokėjimas	120	vienam hektarui

(*) Atsižvelgus į nustatytą didžiausią sumą, skiriamą vienam ūkį perduodančiam asmeniui, didžiausi metiniai mokėjimai gali būti padvigubinti atsižvelgus į teritorijose esančių ūkių ekonominę struktūrą ir tikslą – paspartinti žemės ūkio struktūrų pertvarkymą.

(**) Ši suma gali būti sumažinta atsižvelgus į konkrečią geografinę padėtį arba valdų tam tikrose teritorijose ekonominę struktūrą ir tam, kad būtų išvengta pernelyg didelio kompensavimo pagal 15 straipsnio 1 dalies antrąją įtrauką.

(***) Išimties atveju ši suma gali būti padidinta, atsižvelgus į konkrečius tam tikrų veislių reikalavimus, kurie turėtų būti pagrįsti kaimo plėtros planuose.“